

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 196/2025
20.02.2025. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Светлане Томић Јокић, председника већа, Бојане Пауновић, Дијане Јанковић, Мирољуба Томића и Татјане Вуковић, чланова већа, са саветником Врховног суда Андреом Јаковљевић, као записничарем, у кривичном предмету окривљене АА, због кривичног дела несавестан рад у служби из члана 361. став 2. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљене АА, адвоката Станише Николића, поднетом против правноснажних решења Вишег суда у Краљеву, Посебно одељење за сузбијање корупције К По4 68/23 од 13.11.2024. године и Кв По4 99/24 од 29.11.2024. године, у седници већа одржаној дана 20.02.2025. године, једногласно је донео:

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљене АА, адвоката Станише Николића, поднет против правноснажних решења Вишег суда у Краљеву, Посебно одељење за сузбијање корупције К По4 68/23 од 13.11.2024. године и Кв По4 99/24 од 29.11.2024. године.

Образложење

Решењем Вишег суда у Краљеву, Посебно одељење за сузбијање корупције К По4 68/23 од 13.11.2024. године обавезана је окривљена АА да у корист буџетских средстава суда на име трошкова кривичног поступка плази износ од укупно 540.964,00 динара, све у року од 30 дана од дана правноснажности решења.

Решењем Вишег суда у Краљеву, Посебно одељење за сузбијање корупције Кв По4 99/24 од 29.11.2024. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљене АА изјављена против првостепеног решења.

Против наведених правноснажних решења, захтев за заштиту законитости благовремено је поднео бранилац окривљене АА, адвокат Станиша Николић, због повреде кривичног закона из члана 441. став 4. ЗКП у вези члана 262. став 1., 264. став 1. и 265. став 1. ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји поднети захтев и укине побијана решења и предмет врати на поновно одлучивање или да исте преиначи, у смислу навода захтева.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљене Врховном јавном тужиоцу сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП, те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештавања Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљене, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је, након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљене АА, је неоснован.

Указујући на повреду закона из члана 441. став 4. ЗКП, бранилац окривљене АА истиче да је током поступка који се водио против окривљене, економско финансијско вештачење обављено погледу у великог броја предмета у којима је поступала како окривљена АА, тако и окривљена ББ, па како је суд, одлучујући о трошковима кривичног поступка, утврдио обавезу окривљене АА да плати трошкове кривичног поступка који су настали вештачењем и у предметима у којима није поступала у поступку овере и за које није оглашена кривом, то су према ставу браниоца правилном применом одредби чланова 262. став 1., 264. став 1. и 265. став 1. ЗКП, трошкови вештачења за окривљену АА морали бити издвојени од трошкова вештачења обављених у односу на предмете у којима је поступала окривљена ББ и обавеза плаћања трошкова вештачења окривљене АА требала је бити утврђена само у погледу оних предмета у којима је она поступала у поступку овере, што је укупно 606 предмета, а не 8.957 ОВ предмета Основног суда у Краљеву, који су били предмет вештачења.

Врховни суд изложене наводе захтева за заштиту законитости браниоца окривљене оцењује неоснованим, из следећих разлога:

Из списка предмета произилази да је против окривљене АА пред Вишим судом у Краљеву, Посебно одељење за сузбијање корупције вођен кривични поступак због кривичног дела несавестан рад у служби из члана 361. став 2. у вези става 1. Кривичног законика, у ком поступку је окривљена АА пресудом К По4 68/23 од 18.03.2024. године, оглашена кривом због предметног кривичног дела и обавезана да плати трошкове кривичног поступка о чијој ће висини суд донети посебно решење. Током поступка, како то наводи бранилац окривљене у поднетом захтеву, економско финансијско вештачење обављено је у великом броју предмета у којима су свака за себе, поступале како окривљена АА, тако и окривљена ББ, према којој је оптужба одбијена услед наступања апсолутне застарелости кривичног гоњења.

Одлучујући о висини трошкова кривичног поступка окривљене АА, Виши суд у Краљеву, Посебно одељење за сузбијање корупције, донео је побијана решења, којим је иста обавезана да у корист буџетских средстава суда, плати укупан износ од 540.946,00 динара, на име накнаде и награде за обављено економско финансијско вештачење, који став је заузео и другостепени суд, налазећи да се трошкови вештачења предмета овере у којима је поступала окривљена АА, нису могли издвојити из укупних трошкова вештачења.

Сходно томе, а како је, исте наводе, садржане у захтеву за заштиту законитости, бранилац окривљене истицао и у жалби изјављеној против првостепеног решења Вишег суда у Краљеву, Посебно одељење за сузбијање корупције К По4 68/23 од 13.11.2024.

године, а другостепени суд је нашао да су ти жалбени наводи неосновани и о томе је на страни 2. став три и четири, образложења решења Кв По4 99/24 од 29.11.2024. године изнео довољне и јасне разлоге, које Врховни суд у свему прихвата као правилне, то на ове разлоге у смислу одредбе члана 491. став 2. ЗКП, упућује.

Наиме другостепени суд је у разлозима навео да је правилно првостепеним решењем окривљена обавезана да плати укупне трошкове кривичног поступка на име накнаде и награде за обављено вештачење, обзиром да се из укупних трошкова економско финансијског вештачења, не могу издвојити трошкови кривичног поступка који су настали вештачењем у предметима у којима је поступала искључиво окривљена АА, при чему је правноснажном пресудом оглашена кривом и осуђена због кривичног дела несавестан рад у служби из члана 361. став 2. у вези става 1. Кривичног законика, док је према окривљеној ББ због истог кривичног дела оптужба одбијена.

С обзиром на наведено, Врховни суд налази да побијаним правноснажним решењима није учињена повреда закона из члана 441. став 4. ЗКП, па су супротни наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљене АА, оцењени као неосновани.

Из изнетих разлога, Врховни суд је, на основу члана 491. став 1. и 2. ЗКП донео одлуку као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник
Андреа Јаковљевић, с.р.

Председник већа-судија
Светлана Томић Јокић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић